

Kyrkliv i
ALVESTA FÖRSAMLING

nummer 2 2024

Tema: VÅGA VARA MODIG

Svenska kyrkan
ALVESTA FÖRSAMLING

Vara kärringen mot strömmen

I vanliga fall brukar vi i kyrkan prata om hur viktigt det är att vi följer med i samhällsutvecklingen och inte stagnerar och blir världsfrånvända. Men emellanåt tror jag att vi i stället behöver våga vara "kärningen mot strömmen", en motvikt, särskilt när det okända eller det farliga hotar vår trygghet.

Vi lever i en tid med flera orosmoln på himlen. Vi rustar upp vårt totalförsvar igen, då ett krig plötsligt är ett reellt hot och vi står lätt maktlösa inför den snabba utvecklingen med intelligenta robotar som är smartare än vi själva.

På sidan 8 i detta Kyrkliv, delar Erik Horner med sig av tankar från ett seminarium han deltagit i. Tankar kring hur vi som kristna kan vara en sorts motvikt i en tid som allt mer kommer att präglas av AI (artificiell intelligens), isolering, polarisering och populism.

Wilken roll har då vi som kyrka i orostider? Jag tror som sagt att vi måste våga vara lite motvalls. För även om hot om krig givetvis bör tas på allvar, så ska vi komma ihåg att vi lever i fred! Varför frågar vi oss inte oftare hur vi rustar för fred, i stället för krig? Någon klok medarbetare sa de hos oss numera bevingade orden: *Var inte rädd! Var förberedd!*

Ja, just så!
Som kyrka handlar det också alltid om att värna det mänskliga. Vad händer med de mänskliga värdena om en intelligent robot tar över? Ett av de största orosmolnen eller farorna i framtiden lär vara ensamhet. Vad händer med oss människor om vi slutar att umgås i verkligheten och bara "träffas" digitalt? Vad händer om vi slutar röra vid varandra, rent fysiskt? Vi är i grund och botten

flockdjur, som är helt beroende av varandra och vi vet hur viktig fysisk närhet är för vår överlevnad.

Gemenskapen i kyrkan, när vi möts på riktigt, i gudstjänster eller i andra verksamhetsgrupper, kommer att bli allt viktigare i framtiden. Mötesplatser där vi berör och rör vid varandra, på olika sätt.

I sången "Rör vid mig" är orden riktade till Gud, men behöver även riktas till oss och till varandra:

Rör vid mig när natten kommer.

Rör vid mig och gör mig verklig.

*Rör vid mig när stjärnor tändas,
ta och rör vid mig och gör mig hel.*

Rör vid mig när gryning nalkas.

Rör vid mig och gör mig modig.

Gör mig osårbar och vacker.

Det är bara Du som kan.

Bär mig genom eld och över vatten i Din hand.

(text: Gunilla Stierngren)

Låt oss våga vara modiga – vara lite motvalls – och tro på fred och gemenskap!

Elisabet Cárcamo Storm
kyrkoherde

HELGMÅLSBÖN I SOMMAR

I sommar firar vi helgmålsbön under fem lördagar kl 18.00 i Skogskyrkan. Kyrkkaffe serveras efteråt.

Kyrkskjuts kan bokas, se respektive telefonnummer.

29 JUNI 18.00 - Erik Horner.	0472- 177 70
6 JULI 18.00 - Elisabet Cárcamo Storm.	0472- 177 70
13 JULI 18.00 - Erik Horner.	0472- 177 70
20 JULI 18.00 - Erik Horner.	0472- 177 70
27 JULI 18.00 - Prästkandidat Gustav Spång.	0472- 177 97

VÄLKOMNA!

SOMMARKYRKA

Härlövs kyrka är öppen hela sommaren för besök.

Välkomna alla dagar kl 10 - 18 mellan 1 juni - 31 augusti.

Följ med på utflykt med kyrkans minibuss

I sommar blir det som vanligt eftermiddagsutflykter i närområdet för dig som har svårt att komma ut på annat sätt.

Utflykterna sker den 17/7, 26/7, 29/7 och 5/8.

I mån av plats får du åka med mer än en gång.

Vi bjuder på åkturen men fikat bekostar var och en själv.

Anmälan till Gustav Spång tel nr:

070-297 79 45, från och med **15/7**.

”Ge Bibeln utrymme att göra skillnad i världen”

En samtalsgrupp, där vi samtalar utifrån boken ”Ett annat rike – ickevåldets väg i vår tid” av Annika Spalde. ”Vad innebär det att följa Jesus i en värld av våld och orättvisor? I ett annat rike besvarar Annika Spalde den frågan genom att visa hur Jesus kallar oss till ett nytt sätt att leva”. Vi kommer också titta närmare på vissa bibeltexter för att försöka förstå vår vardag genom Bibeln.

Var? Kyrskolan i Alvesta

När? Var tredje måndag kl. 18.00-20.00 med start 23/9
Anmäl till helena.kronstrand@svenskakyrkan.se senast måndagen 9/9.

Sommaröppet Kyrkan Mitt i Byn

Kyrkan Mitt i Byn håller sommaröppet
25 juni - 15 aug
tisdag och torsdagar kl 13 - 16

VÄLKOMNA!

Att leva i hoppet om fred

Det fanns en tid när allt var möjligt. När luften andades hopp om fred och inga hinder var för stora. Det var då som han var en ung student, prästen och biskop emeritus Jan-Olof Johansson. I slutet av 60-talet när så mycket livsmod fanns bland människor över hela världen. Rösten som möter min på andra sidan mobiltelefonen är fylld av glädje, den förmedlar framtidstro. Det är som om han alltid och envist håller fast vid freden. När han vandrar bland beväpnade människor i det Heliga landet, eller blickar ut över Alvaret på Öland. Jan-Olof bär liksom freden med sig. Världen runt omkring kan stå i brand men han lever i freden. Lever i det valspråk han valde som ny biskop och som förmedlar julevangeliets hopp: "En glädje för hela folket".

Just där och då är det något som händer, där inne i mitt eget hjärta, och jag tänker att det är det här världen behöver. Hoppet, den envisa glädjens strävan att nå igenom. Vara en motvikt mot allt ont och trasigt som möter oss så ofta. På sociala medier, på tv, radio. Svarta rubriker som håller smuts i variga sår och får oron att sprida sig. För så var det inte då, när Jan-Olof var på väg ut i vuxenlivet.

- Känslan var att alla hade samma möjligheter att vi kunde göra vad vi ville. Världen låg öppen för oss.

För Jan-Olof var det främst Kyrkornas världsråds möte i Uppsala 1968 som kom att präglade hans framtidstro. Generalförsamlingen träffades under parollen "Se jag gör allt nytt" och skapade nya möjligheter för kristna att ta ett gemensamt ansvar för rättvisa och fred över hela världen.

" Känslan var att alla hade samma möjligheter att vi kunde göra vad vi ville. Världen låg öppen för oss."

En barndom utan materiellt överflöd

Jan-Olof berättar att han växte upp under ganska knappa omständigheter. Hemmet var rikt på gemenskap, men materiellt fattigt. Hans far var predikant och

förväntades inte be om någon större lön än den gåva det var att få förkunna Guds ord. Men när den hoppfulla vågen svepte över världen och Jan-Olof var ung student spelade bakgrunden ingen roll. Han berättar att framtidstron var så stark att den genomsyrade allt. I dag är det många, speciellt unga människor, som lider av existentiell ohälsa. Oron för att framtiden inte finns, att världen är utan hopp och att vi lever i en värld där vi krigar och förstör vår miljö. Det är som att vi lever i kriget, mitt i freden. Jan-Olof hummar eftertänksamt i telefonen och säger att det är sorgligt att se hur annorlunda det har blivit.

- Det är beklämmande svårt att se hur svårt ungdomar i vårt land har det idag.

Hopp mitt i kriget

Men var livet egentligen så annorlunda, då i slutet av sextioalet? Minnet av andra världskriget, Vietnamkriget och hotet av kärnvapen fanns som skuggor i vardagen. Men hoppet var ändå starkare och lät sig inte nedslås. Jan-Olof förklarar att det fanns en stämning i den tiden. En känsla som han fortfarande bär med sig. Och han säger att det är oerhört viktigt att inte förfalla till att fokusera på det mörka och svåra i livet och att som präst har man en möjlighet att prata om att ingjuta hopp så mycket det bara går. Att alltid räkna med att det omöjliga faktiskt kan hända. Rösten i telefonen blir ännu tydligare och det märks att det här är något Jan-Olof har funderat över mycket.

- Vi får inte glömma att det kan hända positiva saker som vi inte ens kan tänka ut. Vem kunde tro att Berlinmuren och järnridån skulle falla? Det kändes ju som den alltid skulle vara där. Vem kunde tro att Yassir Arafat och Yitzhak Rabin skulle skaka hand framför Bill Clinton? Vi måste våga tro att det kan hända.

Att leva i fred i fosterhemskollektiv

Så gick åren, Jan-Olof vigdes till präst och bildade familj, men att slå sig till ro med ett mer vanligt villaliv var inget för Jan-Olof och hans hustru Anna. Familjen kände en längtan att göra skillnad. Han beskriver själv att det var ett medvetet ställningstagande. Antingen välja ett byråkratiskt uppdrag eller att välja ett mer aktivt sätt göra skillnad i människors liv. Han och familjen valde att tillsammans med vänner skapa ett kollektivt fosterhem där vilsekomna barn och ungdomar skulle få en stabil och kärleksfull grund att bygga sina liv på. I samhället Ingelstad utanför Växjö hittade de det perfekta boende. Ett hus med en ladugård med ägor där både folk och få kunde trivas. Jan-Olof berättar hur mycket familjerna som drev

kollektivet lärde sig under det här åren. Att leva i fred i ett fosterhemskollektiv och skapa trygghet för unga människor som skadats av livet krävde andra lösningar än vad Jan-Olof trodde från början.

- Vi tyckte att vi var jättemysiga, med Mah-Jongkläder och danska jordskor. Vi hade hästar och får och alla borde ju älska oss, men ack vad vi bedrog oss.

"I stället visade det sig att det de unga människor som kom till kollektivet behövde var handfast kärlek med regler och gränser."

I stället visade det sig att det de unga människor som kom till kollektivet behövde var handfast kärlek med regler och gränser. Jan-Olof förklarar att leva i fred inte betyder att man aldrig blir arg. Där i Ingelstad lärde han sig att ilska har sin plats och att det är viktigt att låta den komma fram när den tränger på. Men inte den egoistiska ilskan utan den ilskan som handlar om att kämpa för det som är rätt.

Oavsett om det som är ont och väcker ilska sker i Växjö, Ingelstad eller i det Heliga Landet.
- När det kokar i mig måste det få komma fram. Men du kämpar inte för dig själv, du kämpar för en god sak. Det är en ilska vi måste våga.

"När det kokar i mig måste det få komma fram. Men du kämpar inte för dig själv, du kämpar för en god sak. Det är en ilska vi måste våga."

Hemmet i Ingelstad var öppet och det fanns alltid plats för en person till runt middagsbordet. När han berättar att alla måltider äts gemensamt tänker jag att det är just så Jesus levde. Hur många av bibelns berättelser handlar inte om hur Jesus är på fest, ordnar mat eller äter ihop med andra människor?

Måltiden är intim och central, det finns något djupt kärleksfullt och fredsskapande i att äta tillsammans. Att dela en måltid är att dela liv. Under åren var det många människor som kom och gick i huset i Ingelstad. Jan-Olof skrattar, det är lite oklart hur många som bodde i huset.

-Vi hade ingen nyckel, så den som kom var välkommen in. Jan-Olof berättar att en kväll dök det upp en person som hade det svårt i livet och han stannade ett år.

Vägen ut i världen

Så gick tiden och en dag kom frågan från biskop Sven Lindegård, en fråga som kom att förändra mycket i Jan-Olofs liv. Jan-Olof berättar att Lindegård, som då

var ordförande i Jerusalemföreningen, sa att "den Gode Herdens Skola i Betlehem, den måste du nog hjälpa mig med."

Jan-Olof hade redan då tillbringat mycket tid i Israel/Palestina. Det började med teologiska studier i början av 70-talet och sen dess har han återvänt minst en gång i halvåret (förutom under pandemin). Den Gode Herdens Skola har funnits i över 40 år och Jerusalemföreningen i 125 år. Drygt 300 palestinska flickor går i skolan, och under tolv år får de möjlighet att utbilda sig och skapa en framtid för sig själva och därigenom för andra. Jan-Olof förklarar att för är Den Gode Herdens Skola en plats där drömmar om fred föds.

Så att ta sig an uppdraget som ny ordförande i Jerusalem-föreningen var inget svårt val, han hade länge känt en stark önskan att få göra skillnad i världen. Han säger att det kom som ett svar på hans personliga lust och längtan och att uppdraget var ett sätt att arbeta för fred och försoning på det lilla sätt han kan.

- Om inget annat som jag gjort har betytt något, har jag i alla fall bidragit till att ett stort antal palestinska flickor har fått en god start i livet.

"Om inget annat som jag gjort har betytt något, har jag i alla fall bidragit till att ett stort antal palestinska flickor har fått en god start i livet."

Nu är Jerusalem och Betlehem som hemma för Jan-Olof, han känner människorna som han möter på gatan och ännu fler känner honom. Han beskriver åren som en berg och dalbana, hur landet slungas mellan krig och fred. Han har varit där i tider av hopp och av oro. Men den här gången är något annorlunda. Tidigare har det ändå funnits en tro på framtiden.

- Jag möter en uppgivenhet som jag aldrig mött tidigare. Folk säger att kriget tar slut, men vad händer sen? Det är ett stort frågetecken. Här tror Jan-Olof att vi som lever utan krig i västvärlden och Sverige har ett stort uppdrag och ett särskilt kall. Vi som faktiskt lever i trygghet och fred.

- Vi har en uppgift att hålla gnistan av hopp vid liv. Det är vår kallelse och vår skyldighet.

Och det uppdraget har Jan-Olof också verkligen tagit sig an. Han håller envist fast vid ljuset och hoppet. Trots att vardagslivet i Israel/Palestina är osäkert och ingen vet riktigt om det finns en morgondag. På gatorna går folk med pistoler i byxlinningen och otaliga checkpoints med beväpnade soldater påminner om krigets närhet. När jag frågar om hur det går att hålla hoppets låga vid liv under sådana omständigheter säger han att flickorna på skolan ger honom hopp. De pratar om sin framtid, om vad de vill bli, om att studera till lärare, läkare eller ekonomer. Om att tillsammans bygga upp det Heliga landet. Och så berättar Jan-Olof om Henne. Den unga studenten som talade vid sin examen, som berättade om en ljus framtid. Beskrev en känsla, precis som den som fanns i Sverige när Jan-Olof var ung i slutet av sextiotalet.

Hon talade om att flickorna på skolan känner att världen ligger öppen för dem och att allt är möjligt.

"Då svarade hon att; vad är alternativet? Vi får aldrig sluta hoppas. För, som sagt, det omöjliga kan hända. Vi får inte glömma att det kan hända positiva saker som vi inte ens kan tänka ut."

Jan-Olof berättar att den unga kvinnan då fick frågan om hur hon kunde vara så optimistisk.

- Då svarade hon att; vad är alternativet? Vi får aldrig sluta hoppas. För, som sagt, det omöjliga kan hända. Vi får inte glömma att det kan hända positiva saker som vi inte ens kan tänka ut.

Rösten på andra sidan telefonluren fylls till brädden av värme när han pratar om flickorna på Den Gode Herdens Skola, om lärarna och om deras väg att leva i freden.

- Alternativet att ge upp finns inte. Jag känner så starkt för de här flickorna och deras framtid.

När vi avslutat vårt samtal lever känslan av hopp och ljus kvar inom mig, och jag tänker återigen att Jan-Olof verkligen lever i det valspråk han valde som ny biskop:

"En glädje för hela folket".

Text: Jessica Fritzson

Att vara kyrka som motvikt

Text: Erik Horner

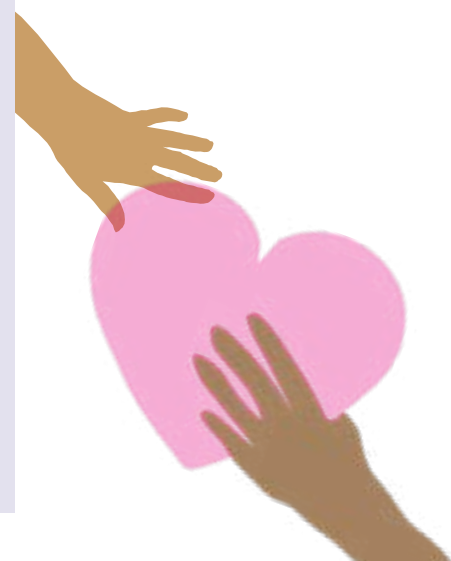
I början av mars var jag på fördjupningsdagar utanför Linköping. Vi var ca 350 personer; lutheraner, katoliker, frälsningssoldater, pingstvännar, syrisk ortodoxa med mera, med mera. Tidskriften Pilgrims präst- och pastorsmöte "Hjärtats efterföljelse" väckte många tankar hos mig, och här är några jag vill dela med er.

Den största bristvaran i världen är vishet

Vi kan ta en titt runt omkring oss själva, oavsett var vi befinner oss, och se att världen är trasig. Världen slits sönder, inte av okunskap eller brist på intelligens. Inte på grund av brist på resurser. Världen slits sönder på grund av mänsklighetens brist på vishet.

Hur kan vi som kristna vara ett sorts motvikt i en tid som allt mer kommer präglas av AI (artificiell intelligens), isolering, polarisering och populism.

Självklart är vårt svar alltid centrerat kring Jesus. Vårt svar behöver också vara vishet och gemenskap. För oss som kristna handlar det om att våga vara modiga och inte ta de lättaste vägarna. Vi behöver hitta mötesplatser där vi möts, i köttet, ansikte mot ansikte. Platser där vi kan få möta någons blick, där vi kan se varandra och där vi kan få syn på heligheten i varandras ansikte. Kanske kan vi öva oss i det heliga 'och'. Vi växer som människor när vi lär oss att mer och mer leva med paradoxerna, när vi kan se att 'och' är viktigare än 'eller'. Vi behöver nog i tider av polarisering öva oss extra mycket på att se att saker kan vara "både och", oftare än vad de tvunget behöver vara "antingen eller." Det är en övning som kräver tålmod och långsamhet, men i den övningen frodas visheten.

Back to basics

Att vara kristen är att vara lärjunge. Att vara lärjunge är att gå i Jesus fotspår och försöka lära sig av honom. Öva sig att bli mer lik honom. Det kan ju låta både som en omöjlig uppgift och som att det handlar om en massa prestation att vara kristen. Vi lutheraner har en lite avig inställning till det här med att låta tron få praktiska konsekvenser. Vi har länge varit lite för rädda för det eftersom vi vill betona att det bara är Guds nåd som kan frälsa. Det står kvar. När vi pratar om till exempel träning så är ofta övning, praktiskt lärande och rutiner något som klingar positivt och ofta helt självklart. Men när det kommer till vår tro så har det helt plötsligt fått en negativ klang. Samtidigt som vi påminner oss om att vi alltid får börja och sluta med nåden så tror jag att det finns en viktig poäng i att försöka öva sig i att låta vår tro få praktiska konsekvenser. Det handlar inte om att vi ska vara goda exempel för andra eller låtsas som att vi klarar av att leva "perfekta" liv. Snarare ska vi försöka leva på ett sätt så att vi lär oss. Det innebär inte att vi ska vara perfekta. Det innebär att vi ska vara lärjungar. Ta en titt på valfri text i bibeln som handlar om människor, särskilt någon av lärjungarna, så kommer du att se att ingen där är perfekt.

Gå gärna in på instagramkontot: Tantparkour. Deras undertitel är "Inget hinder är för litet". Det där tycker jag är en bra bild för när vi ska öva oss i att vara kristna i praktiken. Vi ska börja med de små handlingarna. Det är inte de stora handlingarna som är de viktiga. Ta snarare ett trappsteg i taget i din lärjunga-träning och hitta en god rutin.

Gudstjänsten som en övning i att se det vackra

Om vi fastnar med blicken i det trasiga, missar vi då det vackra? Vi har en värld som är skapad god. Vid varje dags slut i den första skapelseberättelsen om hur Gud skapar allt, så konstaterar Gud "att det var gott".

Hur får vi syn på allt det vackra? Gud har inte bara skapat allt utan tar också sin boning i världen. I sakramenten (dopet och nattvarden) är det tydligast, men det sker också i själva skapelsen. Det betyder inte att Gud är en del av det skapade, men att vi kan få glimtar av Gud även i det skapade. Genom mysteriet möter det gudomliga det skapade och gör det skapade heligt. Gud är förenad med naturen utan att vara naturen.

När vi firar gudstjänst så övar vi oss i ett mönster. Kanske har du aldrig ägnat en tanke åt vad som händer i gudstjänsten? Men det liturgiska livet binder samman historien med nuet och framtiden - vi bjuder in evigheten i våra liv. Någon ska ha sagt: "Firar du liturgin väl, så blir du bättre på att diska". Alltså spelar det roll hur vi firar gudstjänst eftersom tanken är att det ska få konsekvenser för hur vi lever även utanför gudstjänsten. Vi firar gudstjänst som vi vill leva, vi vill leva som vi firar gudstjänst.

Ett mål med vårt gudstjänstfirande kan vara att få syn på det gudomliga i det skapade.

Att få syn på Gud i dina syskon som du firar gudstjänst med. Ett annat mål kan vara att även utanför kyrksalen öva dig i att få syn på det gudomliga mitt bland allt det som du tar för givet.

Den bästa övningen i förundran är att torka bort all självklarhet ur sina ögon.

5 snabba tips om lärjungaskap

- 1. Nåden:** Vi får alltid börja i nåden. Påminn dig om att du är skapad och älskad av Gud.
- 2. Övning:** Vi behöver faktiskt öva oss, även i att följa Jesus. Gör det med små steg i taget och hitta ett sätt som passar dig.
- 3. Ansiktet:** Ansiktet är viktigare än religioner och dogmer. Möt din medmänniskas blick. Öva dig på att se Gud i ansiktet du möter.
- 4. Tillsammans:** Du är inte ensam. Du behöver inte kunna allt. Kyrkan bär lärjungaskapet tillsammans.
- 5. Nåden:** Vi får alltid landa i nåden. Påminn dig om att du är oändligt älskad av Gud, oavsett prestationer, oavsett allt.

Inspirerande boktips

Allt är omöjligt och vi ger oss inte : den stora fredsresan

Författare: Elisabeth Gerle, präst

Förlag: Themis Förlag

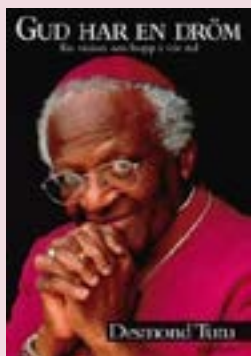
Det handlar både om Den Stora Fredsresan och om Elisabeth Gerles liv. Fredsresan pågick från maj 1985 till det avslutande Folkens toppmöte i FN i New York 1988 och uppvaktade över hundra regeringar. Med fem frågor och fyra vita bussar ville man bryta ett dödläge där kalla krigets två supermakter, USA och Sovjet, stod rustade mot varandra. Kärnvapen var det stora hotet.

Om kristet motstånd

Författare: Patrik Hagman, teolog

Förlag: Artos

Kristen tro får naturligtvis alltid betydelse för hur man lever. Men när den får politiska konsekvenser har röster hörts om risken att man glömmer bort kärnan i det kristna budskapet. Men är det inte så att kristendomen är som mest sann mot sitt innersta väsen när den blir något mera än omsorg om individens frälsning och vänder sig utåt till hela Guds skapelse? Det finns ett genuint kristet sätt att göra motstånd som skiljer sig till motiv och metod från sekulära alternativ. I den här boken utgår Patrik Hagman från de tidiga kristnas motstånd mot det romerska imperiet för att teckna bilden av ett kristet motstånd i vår tid, i mötet med miljökriser och globala rättvisefrågor. Genom att ge konkreta exempel på hur ett kristet lärjungaskap kan se ut idag visar han på den moraliska sprängkraft som kristendomen besitter även i vår tid.

Gud har en dröm : en vision om hopp i vår tid

Författare: Desmond Tutu (1931–2021), ärkebiskop i anglikanska kyrkan i Sydafrika och nobelpristagare (fredspriset 1984)

Förlag: Damm förlag

Desmond Tutu har länge beundrats världen över för det mod och den kärlek han visade då han sporrade oräkneliga sydafrikaner i kampen för mänskliga rättigheter. I Gud har en dröm delar Desmond Tutu med sig av det andliga budskap som vägledde honom genom de svåra tiderna. Genom både personliga och historiska exempel vänder sig Desmond Tutu till läsare med olika sorters religiös bakgrund. Med sin karaktäristiska humor visar han hur både individuellt och globalt lidande kan omvandlas till glädje och befrielse. Gud har en dröm tar upp de tidlösa och universella bekymmer som alla människor delar och ger en bild av en värld förvandlad genom hopp och medkänsla, medmänsklighet och vänlighet, förståelse och förlåtelse.

Den Gode Herdens Skola

Den Gode Herdens Skola är en svensk privatskola i Betlehem som undervisar palestinska flickor. De går i skolan från förskoleklass till studentexamen. Skolan drivs utan statligt stöd och är populär, vilket innebär att antalet ansökningar vida överträffar det antal elever som kan tas emot.

Skolan är helt beroende av bidrag och mer än 60 procent av driften finansieras via gåvor från enskilda givare. Alvesta församling har frekvent Den Gode Herdens Skola som kollektändamål.

Skolan öppnade 1959 och drivs av Svenska Jerusalemföreningen. Tidigare hade det funnits annan skolverksamhet för flickor, som bedrivits i svensk regi, men den tvingades stänga på grund av oroligheterna efter andra världskriget. Den Gode Herdens Skola blev därmed Svenska Jerusalemsföreningens viktigaste arbetsfält.

När Svenska Jerusalemsföreningen tog över skolan fanns det 96 elever i trånga och omoderna lokaler, men elevantalet växte snabbt. En ny skola byggdes senare genom ett tillskott från Lutherhjälpen samt NIB (föregångaren till SIDA). Den nya skolan invigdes den 24 mars 1966. Elevantalet hade 1967 stigit till ca 400, som är det elevantal skolan också har idag.

Stötta Den Gode Herdens Skola

Vill du ge en gåva till Den Gode Herdens Skola? Swisha till 12321827 23 eller använd Plusgiro 2069-3 eller Bankgiro 401-3330.

„Så mycket bättre, när vi är tillsammans“

– välgörenhetskonsert till förmån för Suicide Zero

100 000 tack!

Vi är så mycket bättre, när vi är tillsammans!

Till förmån för Suicide Zeros ordnade vi en favorit i repris.

Välgörenhetskonserten "Så mycket bättre, när vi är tillsammans" blev återigen en succé, eftersom vi gjorde den till det tillsammans!

Tack till alla er som kom på konserten, tack till alla er som skänkte pengar och ett extra stort TACK till alla sponsorer!

Tillsammans samlade vi ihop **102 590 kr!**

Pengar som oavkortat går till Suicide Zeros viktiga arbete, nämligen att minska antal självmord i Sverige.

TACK!

Musik i sommartid

”Under samma himmel”

9 juni kl 19.00, Härlövs kyrka
Theodoros Panagou, trumpet, piano och sång
Erikos Panagou, flöjt och piano
Antonis Panagou, valthorn
Maria Bertilsson Panagou, sång och piano

”Över alla gränser når det – Musikens språk – och skapar möten mellan människor och bygger broar till andligheten”. Denna kväll får vi lyssna till berättande sånger och musikstycken, resandes mellan olika länder på väg från Sverige till Grekland. Antonis är uppvuxen i Volos, Grekland, har spelat i blåsorkester och symfoniorkester och är sedan 2021 bosatt i Moheda med Maria och deras två söner. Maria kommer från Alvesta och har arbetat som bl a konsertpianist, operarepetitör, sångerska och körledare. Idag arbetar hon som pianopedagog på Kulturskolan i Växjö.

”Helt barockt!”

16 juni kl 19.00, Lekaryds kyrka
Matilda Bremer, blockflöjter
Christan Berg, barockcello
Elisabeth Stoltz Niklasson, kistorgel

Tre musiker med tidstroga barockinstrument möts i en omväxlande konsert som bjuder på både virtuos, vacker och vild musik av kompositörer som Bach, Corelli, Monteverdi och Caccini. Matilda är blockflöjtist bosatt i Härlöv med stor kärlek till barockmusik. Elisabeth är organist, numera pensionerad, och ändå har hon kalendern fullproppad med kultur. Christian är cellisten som behärskar flera århundraden av repertoar.

”Med lust och fägring stor – sånger på vägen”

4 augusti kl 19.00, Härlövs kyrka

Duon Avtryck – Sara Wåhlin, sång och John-Erik Wåhlin, piano

Sara Wåhlin har sjungit i många olika lokaler och på många scener och har en vid repertoar. Pappa John-Erik har ett liv bakom sig tillsammans med olika klaviatur- och pedal-instrument. Ikväll inbjuds vi att följa med på en vandring i sommarens sköna prakt i olika musikaliska språkdräkter – musikal, visa och klassiskt.

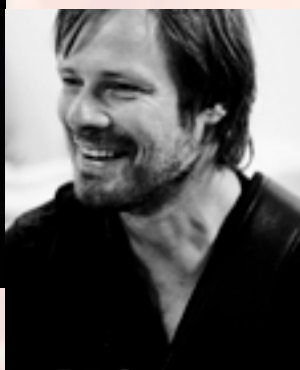

”The Nearness of You”

11 augusti kl 19.00, Lekaryds kyrka

Linda Pettersson, sång, Mats Eriksson, gitarr och Lars Ericsson, bas

Denna rutinerade trio låter oss lyssna till en omsorgsfullt utvald repertoar, plockat ur pop, vis- och jazztradition – här i en alldeles ny musikalisk skrud. Musikerna har på var sitt håll en gedigen karriär bakom sig och har under åren rönt stor uppskattning med sin musik, både live och på flertalet inspelningar. Denna kväll sammanstrålar de i ett självklart möte som bjuder på musik med både höjd och djup.

”Sommar, kärlek & drömmar i toner”

18 augusti kl 19.00, Härlövs kyrka

Trion Runesson & Carlberg

Trion Runesson & Carlberg är välkända i vår församling och består av Ulrica Carlberg, Ulrika Runesson och Johan Runesson. De framför låtar med ett eget sound och uttryck, oftast arrangerade av trion själva. Det blir musik från våra mest älskade artister och låtskrivare, oftast med svenska texter.

KONTAKT

Svenska kyrkan

ALVESTA FÖRSAMLING

Här når du oss:

EXPEDITION KYRKANS HUS

Mån-, tis-, tors- och fredag kl 10.00 - 12.00
Måndag och tisdag kl 13.00 - 15.00
Onsdagar stängt.

KYRKAN MITT I BYN, Storgatan 15

Tis-, ons- och fredag kl 13.00-16.00.
Telefon: 177 70

Kanslist: Cilla Björknert

Besöksadress: Kyrkans hus,

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

Bokning av lokaler: 177 70

E-post: alvesta.forsamling@svenskakyrkan.se

E-post till anställda: Se hemsidan

KYRKOHERDE

Elisabet Cárcomo Storm 177 86

KOMMINISTRAR

Jessica Frittzson 177 72

Erik Horner 177 98

KYRKOKAMRER

Ina Claesson 177 73

EKONOMIASSISTENT

Jeanette Johansson 177 71

DIAKONALA TEAMET

Malin Hjertquist 177 80

Markus Stenkilsson 177 82

Maria Magnusson 177 88

PEDAGOGER

Helena Kronstrand 177 76

Christina Elmersson 177 78

Louise Nilsson 177 83

KANTOR

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOÅRD

Mikael Hjertquist 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 96

Lekaryds kyrkogård 177 96

Alvesta kyrkogård 177 91

Härlövs kyrkogård 177 91

Hjortsberga kyrkogård 177 95

Kvenneberga kyrkogård 177 95

FÖRSAMLINGSVÄRD

Mia Christensson Svensson 177 79

KOMMUNIKATÖR

Kajsa Horner 177 93

KYRKSKOLAN

Christina Elmersson 177 78

www.svenskakyrkan.se/alvesta

Kyrkliv i ALVESTA FÖRSAMLING

Utges av: Alvesta församling

Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcomo Storm

Tel. 0472-177 86

elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

Redaktör: Kajsa Horner

Upplaga: 5100 ex

Tryck: Lindströms Tryckeri, Alvesta

Distribution: Point Logistik

Omslagsfoto: Christina Elmersson

KYRKSKJUTS

Vi erbjuder kyrkskjuts till alla gudstjänster i Skogskyrkan på söndagar kl 10.00.

Kyrkskjuts bokas på **FREDAGAR** senast kl 12.00 på pastors- expeditionen, tel 0472- 177 70.

Gilla oss på Facebook och Instagram

facebook.com/forsamlingalvesta

instagram.com/alvestaforsamling

Du hittar oss även på

www.svenskakyrkan.se/alvesta och

alvestapastorat.wordpress.com

Församlingstidningen Kyrkliv i

Alvesta församling utkommer med

5 nummer per år. Den finns också

att hämta i våra kyrkor och

församlingshem.

ALLA BEHÖVER VI NÅGON

Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden eller liknande.

- Hör av dig, vi finns till för dig.

Diakonala Teamet

Malin Hjertquist tel 177 80

Maria Magnusson tel 177 88

Markus Stenkilsson tel 177 82

SWISHA GÄRNA!

I Alvesta församling erbjuder vi möjlighet att swisha när man vill lämna kollekt.

Våra swishnummer är:

Alvesta kyrka 123 023 0375

Skogskyrkan 123 170 6639

Lekaryds kyrka 123 371 8442

Hjortsberga kyrka 123 291 8696

Härlövs kyrka 123 465 7110

Kvenneberga kapell 123 664 1849

Kyrkan Mitt i Byn 123 267 8498

NÄSTA NUMMER AV *Kyrkliv i*
ALVESTA FÖRSAMLING
KOMMER UT 27 AUGUSTI 2024

GUDSTJÄNSTER

SÖN 26 MAJ

Heliga Trefaldighets dag

10.00 Sjung för Guds skull
– mässan med massa musik

Skogskyrkan
Efteråt serveras kaffe och smörgås
Jessica Fritzsön

18.00 Rastplats
– en Taizéinspirerad mässa

Härlövs kyrka
Jessica Fritzsön

LÖR 1 JUNI

13.00 Konfirmationsmässa

Hjortsberga kyrka
Erik Horner

SÖN 2 JUNI 1 sön e tref

18.00 Ro för själen
– en stilla gudstjänst

Kvenneberga kapell
Erik Horner

SÖN 9 JUNI 2 sön e tref

10.00 Sjung för Guds skull
– mässan med massa musik

Skogskyrkan
Efteråt serveras kaffe och smörgås
Elisabet Cárcamo Storm

19.00 Musik i sommartid
"Under samma himmel"

Familjen Maria Bertilsson-Panagou
Härlövs kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 16 JUNI 3 sön e tref

14.00 Friluftsgudstjänst i Forssa

Kyrkokören
Hjortsberga hembygdsförening bjuder på kyrkkaffe
Jessica Fritzsön

19.00 Musik i sommartid
"Helt barockt!"

Matilda Bremer, blockflöjt, Christian Berg, cello, Elisabeth Stoltz Niklasson, orgel.
Lekaryds kyrka
Jessica Fritzsön

LÖR 22 JUNI Midsommardagen

14.00 Friluftsgudstjänst vid Riksdagsmannagården

Ulrika och Johan Runesson, sång & gitarr
Ta med egen fikakorg.
Prästkandidat Gustav Spång

SÖN 23 JUNI

Den helige Johannes döparens dag

18.00 Musikgudstjänst

Emma Sundén, fiol och Jakob Sundén, cello
Kvenneberga kapell
Prästkandidat Gustav Spång

LÖR 29 JUNI

18.00 Helgmålsbön

Skogskyrkan
Erik Horner

SÖN 30 JUNI Apostladagen

18.00 Rastplats – en Taizéinspirerad mässa

Lekaryds kyrka
Erik Horner

LÖR 6 JULI

18.00 Helgmålsbön

Skogskyrkan
Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 7 JULI 6 sön e tref

18.00 Ro för själen
– en stilla gudstjänst

Härlövs kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

LÖR 13 JULI

18.00 Helgmålsbön

Skogskyrkan
Erik Horner

SÖN 14 JULI

Kristi förklarings dag

18.00 Rastplats
– en Taizéinspirerad mässa

Härlövs kyrka
Erik Horner

LÖR 20 JULI

18.00 Helgmålsbön

Skogskyrkan. Erik Horner

SÖN 21 JULI 8 sön e tref

18.00 Ro för själen
– en stilla gudstjänst

Lekaryds kyrka
Prästkandidat Gustav Spång

LÖR 27 JULI

18.00 Helgmålsbön

Skogskyrkan
Prästkandidat Gustav Spång

SÖN 28 JULI 9 sön e tref

18.00 Ro för själen
– en stilla gudstjänst

Kvenneberga kapell
Prästkandidat Gustav Spång

SÖN 4 AUG 10 sön e tref

10.00 Sjung för Guds skull – mässan med massa musik

Skogskyrkan
Efteråt serveras kaffe och smörgås
Jessica Fritzsön

19.00 Musik i sommartid
"Med lust och fågning stor
– sånger på vägen"

Duon Avtryck. Sara Wåhlin, sång,
John-Erik Wåhlin, piano
Härlövs kyrka
Jessica Fritzsön

SÖN 11 AUG 11 sön e tref

14.00 Friluftsgudstjänst i Benestad

Sara Hedlund, sång
Prästkandidat Gustav Spång

19.00 Musik i sommartid
"The Nearness of You"

Linda Pettersson, sång, Mats Eriksson, gitarr, Lars Ericsson, bas
Lekaryds kyrka
Prästkandidat Gustav Spång

SÖN 18 AUG 12 sön e tref

10.00 Sjung för Guds skull
– mässan med massa musik

Skogskyrkan
Efteråt serveras kaffe och smörgås
Elisabet Cárcamo Storm

19.00 Musik i sommartid
"Sommar, kärlek & drömmar i toner"

Trion Runesson & Carlberg
Härlövs kyrka
Elisabet Cárcamo Storm

SÖN 25 AUG 13 sön e tref

14.00 Gemensam friluftsgudstjänst med Equmeniakyrkan i Hagaparken

Vid regn firar vi gudstjänsten i Equmeniakyrkan.
Ta med egen fikakorg.
Jessica Fritzsön

18.00 Ro för själen själen
– en stilla gudstjänst

Kvenneberga kapell
Jessica Fritzsön

SÖN 1 SEP 14 sön e tref

10.00 HIMLALIV – Start!

Skogskyrkan
Efteråt serveras enkel lunch
Erik Horner

18.00 "Möt mig nu som den jag är"
– temagudstjänst med konfirmandinskrivning

Alvesta kyrka
Christina Elmersson, sång
Erik Horner & prästkandidat Gustav Spång

Med reservation för ändringar.
För mer information se www.svenskakyrkan.se/alvesta

Att leva fred – Att göra det du älskar och älska det du gör

Hur många gånger om dagen rör du vid din telefon?

Jag är definitivt inte någon teknikfiende. Jag älskar många av de möjligheter tekniken ger och har gett oss. Jag tycker också att det allt för lättvindigt talas negativt om sociala medier eller att "ungdomar nuförtiden ju inte pratar i telefon utan bara sitter vid sina skärmar".

Kanske är ungdomar idag i en mening betydligt mer sociala än vad jag var, när jag var tonåring (och bodde långt ute i skogen). För vid de där skärmarna går det ju också att hålla kontakten. Det går att hitta människor som är som du. Det går att vara social.

Samtidigt.

Hur många gånger om dagen rör du vid din telefon?

Vi tror ofta att kärlek och tro är något som sitter i vårt känsleregister eller uppe i skallen. Men jag skulle säga att det lika mycket är verb. Alltså ett görande.

Du älskar det du rör – du rör vid det du älskar

När Åsa Mohlin avslutningspredikade på fördjupningsdygnet jag var på i mars så sa hon "du rör vid det du älskar och du älskar det du rör". Jag kan inte återge hela predikan här, tyvärr, men vid ett tillfälle bad hon alla i kyrkan att ta upp vår ena hand, och stryka vår kind med den.

Hur många gånger om dagen rör du vid din telefon?

Snittanvändaren rör vid sin mobil 2600 gånger per dag och spenderar cirka två och en halv timme per dag med mobilen. De 10% som rör vid den flest gånger rör vid mobilen 5400 gånger per dag.

2600 gånger per dag.

Vi formas av alla de handlingar vi gör. Vi formas också av hur vi

blir behandlade. Vi kan inte låta bli att påverkas av handlingar.

Vi kan lätt se hur svårt det är för våra konfirmander att lägga bort mobilerna under några timmar. Men helt ärligt. Hur lätt är det för dig och mig att lägga ifrån sig den?

När två eller tre är samlade

Om farorna i vår tid, ja kanske i alla tider, stavas ensamhet, polarisering och våld. Vad är då motgiftet? "När två eller tre av er är samlade i mitt namn är jag mitt ibland er."

Någon, jag tror det var vår förra kantor Mia, sa i samband med en av våra Sinnesrogudstjänster, i närtid till Rysslands invasion av Ukraina, "Undra hur världen skulle se ut om fler människor frade Sinnesrogudstjänst?"

Ja, vid en första anblick kanske det låter naivt. Men vi som regelbundet firar Sinnesrogudstjänst kan nog dela den insikten; när vi möts och ser varandra i ögonen. Lyssnar på varandra. Ger varandra utrymme. Då är det svårare att hata. Då är våldet längre bort. Då är fredens och kärlekens Gud väldigt mycket närmre.

Ingen av oss kan vara eller bära motgiftet till världens trasighet själva. Kyrkans svar har genom tiderna varit att vi bär det tillsammans. Det är Kristus som är världens ljus och det yttersta motgiftet till döden och ondskan.

Motgiftet för oss som vill vara Guds medarbetare är att vara trotsiga i hoppet. Att samlas i Jesu namn. Att samlas i köttet. Att öva oss i långsamhet och viset. Att öva oss i 'och' oftare än 'eller'.

Framförallt är det kanske att öva oss i att se Gud i våra syskons ansikte, särskilt när vi minst anar att hen skulle kunna synas där.

Erik Horner, komminister